

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפי!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il

החל
מ 499 ש"ח

טל' יעסים צוף הרים /
טעם כמאודך מכהרים
/ חנוניך חלץ
ממסגרים / זמרה
נגעים וקול נרים. כטל:

(מתוך תפילת טל)

ימי מבחן לכל אחד מאתנו

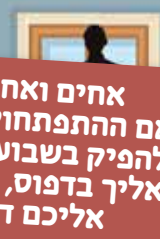
הרב יעקב אריאל

הקדוש ברוך הוא
מוביל את עולמו

הרב יואל כהן

בעקבתא דמשיחא
יש תופעות שונות שהן
מסימני הגאולה

הרב יצחק גינזבורג

הלב שומע ניסן
מיכי יוספי

אם היו אומרים לך תחזיר
בתשובה את לונדון, את
פריז ואת רומא
הרב שמואל אליהו

היסחפות בתוך המון
אימפולסיבי ומבוהל, או
ציבור מאוחד ומונהג
הרב זקס

אחים ואחיות יקרים!
אם ההתפתחויות לא יאפשרו
להפיק בשבוע הבא את קרוב
אליך בדפוס, נישאר קרובים
אליכם דרך הרשת!

להצטרפות לתפוצת ווצאפ
052-4061065

להצטרפות לתפוצת הכנסו ל:
bit.ly/karov

דגן בוטיק
מגורי יוקרה באפרת

לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

**כנסו לדירת
בוטיק חדשה
נקיה לפסח ומיורוסים**

יזם:

שיווק:

באמונה
בונים אדם קביל

052-6070199 • 1700-500-555

אם בן אדם כל כך אלוהי בפועל של הירח
המלא, צפויה לו אכזבה גדולה. הירח המלא
הוא מאוד זמני, ולמחרת הוא פחות ופחות.

הזמנה ללב חדש

שיש כאן התחדשות שעוד תלך ותגבר. האמת היא, שבכל התחדשות יש רפואה מסוימת למחשבות ייאוש. אם כשהלבנה פחתה עלתה לנו מחשבה שהיא לעולם לא תשוב ותאיר, פתאום בנקודת השפל הכי גדולה, נעשה היפוך גמור והופיעה ההתחדשות. לעומת ההתחדשות של 'חודש', כשאנחנו מדברים על 'ירח' אז הדגש הוא על כוחות הטבע. מתי הירח הוא הכי מרשים ובוולט? בזמן שהירח מלא. ב'פול'-מון. אם בן אדם כל כך אחוז בפזוזה של הירח המלא, צפויה לו אכזבה גדולה. הירח המלא הוא מאוד זמני, ולמחרת הוא פחות והולך.

הרעיון החשוב שלומדים מהמילים הנדרפות חודש-ירח, מדגיש כמה בעם ישראל אין לטבוע בטבע ועד כמה ההתחדשות היא עבודה מהותית. אומר לנו הקב"ה: "החודש הזה לכם", ההתחדשות זאת העבודה שלכם! לא מדובר רק על תצפיות בטבע, לראות איך פעם בעשרים ותשעה ימים הלבנה בשמים מתחדשת, אלא יש כאן לכל אחד מאתנו נקודה מהותית, קריטית אפילו, של כל עבודת ה'. ללמוד את ההתחדשות.

לב חרש ולב שומע

אתם יודעים, חסידים החשיבו מאוד את עניין ההתחדשות. השם-משמאל, הרבי הקדוש מסוכטשוב, אומר שפרשת החודש שקולה כבריאת אדם הראשון. ההתחדשות היא ממש "ויפח בָאָפוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה", ובלעדיה אין לנו חיוניות. נשמת החיים שלנו טמונה בציווי להתחדש.

לצער הלב, לפעמים בן אדם יכול לשכוח את ההתחדשות. על רבי אלעזר בן ערך, שהיה דמות מופלאה שהופיעה בדור של התנאים, והוא זה שלימד אותנו על מעלת הלב טוב, מסופר איך שהוא הפסיד את ההתחדשות. במדרש מסופר שבמשך כמה שנים הוא התרחק מחברת ידידיו החכמים, וחי לו לבד בעיר שלא היתה מקום תורה. כעבור זמן, באו פעם החכמים לדבר אתו דברי תורה, וכשהוא רצה לקרוא את המילים "החודש הזה לכם", יצא לו במקום זה "החרש היה לבם".

אז סתם ככה זאת נשמעת טעות גסה, אבל נראה לי שיש כאן מסר מדויק. הרעיון הוא, שאם אדם מעוות את "החודש הזה", את ההתחדשות, אז זה הופך ל'החרש היה לבם', והלב שלו פשוט לא שומע.

התחדשות היא דבר שצריך ללמוד אותו ולהעמיק בו. להבין מה המשמעות שלה, ולפתח בעזרתה לב-שומע. אם יש לנו לב שומע, אז כל דבר שנפגוש, הוא חדש לגמרי. כל מפגש בחיינו, גם עם אנשים שאני פוגש אותם יום יום או דברים שנראים טריוויאליים, אם נפתח, נראה שיש בהם התחדשות גמורה. אם חלילה שוקעים בשכחה, אז אנחנו מתרחקים מההתחדשות, ועלולים לקבל לב חרש.

כשהקב"ה שאל את שלמה המלך מה הוא מבקש, הוא ביקש את הדבר הכי גבוה שהוא רוצה: "וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ". ממילא מובן שההפך, הדבר הכי לא טוב, זה המצב של לב חרש, או לב 'כבד' שמיצה. לחיים חברים! תזכו להתכוונן בפרשת החודש, לזכור שהקריאה הזאת באה להפיח בנו חיים חדשים! נאחל לכולנו, שיהיה לנו לב שומע, בפרשת החודש וגם כל השנה כולה. לחיים!

לעומת זאת ירח מדגיש את הירח בעצמו, ולא את החירוש.

מ'פול-מון' אפשר רק לרדת

ראש חודש, הוא היום בו הלבנה נולדת מחדש. אחרי ימים שבהם היא היתה בהסתרה כמעט גמורה, והיה אפשר לחשוב שכבר לא יהיה אור שיאיר בחשכה, מגיע ראש חודש שהוא יום שמח. גם אם רואים רק מעט מהירח החדש, אנחנו כבר שמחים כי מרגישים

שלום חברים! ב'פרשת החודש' שאנו קוראים השבת, אנחנו קוראים על המצווה הקולקטיבית הראשונה של עם ישראל - מצוות קידוש החודש.

ביחס לעניין של החודש יש אבחנה יפה שעושים בחסידות, בין כתובה שמשמחת את כולם ומסמלת חתונה לבין גט שמסמל את ההפך. בכתובה מופיע, לדוגמה, "בחמישי בשבת, י"ב לחודש סיוון" ואילו בגט לא כתוב "לחודש" אלא "לירח סיוון". בחסידות מוסבר שחודש מסמל התחדשות, והימים נמנים לפי המרחק ממולד הלבנה שהוא רגע ההתחדשות.

לאור המצב,
מבחיני לב לדעת
שתוכננו לשוב
הקרוב נדחו.

על מועד חדש תבוא הודעה מסודרת בהמשך.

שו"ת עם רבני התכנית 'לב לדעת' - תפארת
שמשון' עומד לרשותך בהבנת חומר הנלמד
ובעבודת ה'.

טל: 072-2219050

שלוחה 2 ימים ראשון עד חמישי

צהריים: 13:30-15:30 ערב: 21:30-23:00

לקבלת שאלות חזרה בתכנית הלימוד באימייל ניתן לפנות
לאימייל: lladaat@gmail.com

לב
לדעת
תפארת שמשון

את כרטיסי קופת חולים והאשראי, ואני הרהרתי בלבי: איזה עולם נפלא ומתוחכם! איזה עולם סתמי ומנוכר!

ירדתי בדרך לביתי עם תיקי השחור, ופגשתי באגריפס את אורי מהקיוסק. "מה קורה?", שאל בחיוך מר. "קורונה", אני עונה לו. מילה אחת, שכמעט אף אחד לא הכיר לפני כמה חודשים, מוכרת היום לכל אדם עלי אדמות. מילה שפירושה 'כתר' השתלטה על העולם כולו.

גדול המקובלים והיהודי הפשוט ביותר יודעים שכתר זה עיקר הסיפור. כתר הוא הספירה העליונה, מעל לחכמה ובינה, ובראשו - אמונה פשוטה. ויהודי פשוט יודע שתפקידו להכתיר את

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

הפעל מחדש

מלכו של עולם.

אני מעביר לו את הרהורי המשיחיים, והוא פולט: "הלוואי שלא יהיה יותר גרוע!". "חלילה", אני אומר לו, "ה' יודע שכשל כוח הסבל".

בירידה לביתי ראיתי עובדים זרים אוספים את הזבל בחצר האחורית של בית המדרש החסידי, ועורמים אותו לתל גורד שחקים.

החלטתי לדרוש בשלום דודתי האלמנה, המתגוררת לבדה ברמת אביב. היא מספרת לי שהיא בבידוד.

"מה קרה?", תמהתי.

"אני מבוגרת עם בעיות רקע רפואיות", היא מסבירה.

"ואיך את מקבלת אוכל?", דאגתי.

"הנכד מביא לי, ומניח מחוץ לדלת".

ואז אמרתי דבר, שמעולם לא העזתי לבטא באוזניה:

"אני לא יודע מה הולך לקרות, אבל נראה לי שזה מוביל למשיח".

"אלוקים מנקה את העולם", אמרה בפשטות.

דודתי היא אנטי-דתית, וסביבתה מנוכרת לאמונה היהודית. תשובתה

הדהימה אותי יותר מתעוזה.

לפני שנכנסתי בשער ביתי העפתי מבט לשמיים, וחזיתי באובך קר ומוזר, ומעליו הילה זוהרת שהקיפה הכל ממעל, כאילו באה לרמז על סיומו הבלתי נתפס של הסרט העולמי, שאף צופה לא העלה בדעתו.

עליתי מביתי הכפרי אל רחוב אגריפס הסואן. בוקר יום ראשון רגיל, רק עננה בלתי נראית מרחפת מעל עיר היונה, ומעל העולם כולו - עננת קורונה. הגימטריות של קורונה מהתועדות פורים עדיין ריחפו במוחי: "איש גם זו", "רפא נא לה", וגם "אכל אבר מן החי", שמצאתי ברשת, עולים בגימטריה "קורונה". והדאגות הפשוטות בתוך לבי: מה יהיה עם עבודתי? עם הילדים והנכדים המושבתים? עם כל עם ישראל? ועם העולם כולו? מה הולך לקרות?

עליתי עד רחוב יפו, ונכנסתי לבית מרקחת סמוך. לא מעט אנשים המתינו מחוץ לפתח, ובפנים היו לשמחתי מעטים. התקדמתי אל עבר המושב הכתום בקצה אולם ההמתנה, ולפתע איש כבן שבעים נהם לעברי כזאב ערבות.

נדהמתי וניסיתי לפענח את פשר נהמתו. בתוך רגע הבנתי. הוא דאג לכך שלא יהיו יותר מעשרה בבית המרקחת, כפי ההנחיות שנמסרו אמש, ואני הייתי האחד עשר. למזלי הטוב, מישהי יצאה מהחדר ונותרנו מניין.

איזה מצב הזוי, מטורף! איך וירוס בלתי נראה משבית ומשגע עולם ומלואו? איך סיני אחד שאכל עטלף בשוק, או השד יודע מה קרה, מאיים על כל העולם כולו? והעולם הולך ומושבת - מטוסים, מלונות, אצטדיוני כדורגל, אולמות אירועים, מסעדות, בתי קפה, וגרוע מכך - בתי ספר וישיבות. כאילו שהקדוש ברוך הוא עשה 'הפעל מחדש' לכל העולם כולו.

הקדוש ברוך הוא מדבר עם עולמו בקול דממה דקה של וירוס נעלם.

רוב הרוקחים ומעט לקוחות שמו מסכה לפיהם. אני קופץ את פי לכמה שניות למראיהם. משהו גדול, גדול מאוד, קורה כאן. משהו עמוק בתוכי חש שהעולם לא יחזור יותר לקדמותו, להמולתו הסתמית, אלא ילך לקראת עידן חדש.

אחרי שה'זאב' נפרד מהדלפק, ניגשתי בתורי עם פתק מספר 120 לרוקח המכוסה במסכה, וביקשתי ממנו טיפות עיניים. ללא מבע הוא העביר

בס"ד

בינינו...

סרט אחד משפיע יותר

מאלף הרצאות.

באוו נדבר על זה...

בית הספר לקולנוע יהודי

מזמין אותך להתרשם ממסלולי הלימוד

קולנוע | משחק | כתיבה

אז, איזה קפה להכין אף?

מלגות גבוהות לנרשמים | קמפוס נפרד
לגברים ונשים | תעודה מטעם האו"פ

האוניברסיטה
הפתוחה

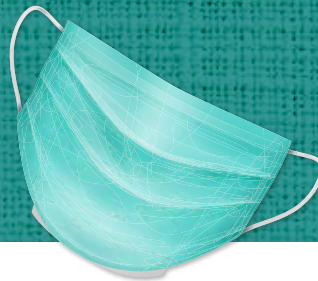
בית צבי מיתר

050-8684028 | 08-9156001

התקשרו
עכשיו:

בית הספר
לקולנוע
יהודי

מגפת הקורונה – מבט של אמונה

הכל בהשגחה פרטית הרב יואל כהן

ידועים דברי מורנו
הבעל שם טוב: גם אם
עלה בודד נושר לרצפה
ונוחת במקום מסוים
– אין זו אלא השגחה
פרטית שהחליטה שעלה
זה ייפול דווקא במקום
זה ולא במקום אחר.

אם כך נאמר על עלה
בודד ולכאורה חסר
כל משמעות – על אחת כמה וכמה כשמדובר
בהתפתחות כל כך משמעותית שמסדרת
מערכות תבל.

צריך להיות ברור באופן ודאי לכל יהודי: כל מה
שמרחש בעולם, אינו קורה סתם כך. יש מנהיג
לבירה זו. הקדוש ברוך הוא מוביל את הכל, וכל
מה שמרחש בעולמו אינו אלא במסגרת רצון
אחד ויחיד: נתאוה הקדוש ברוך הוא להיות לו
דירה בתחתונים. איננו יכולים ואיננו מסוגלים
להבין איך, אבל ככל הנראה גם מגפה כל כך
מסעירה וחובקת תבל, גם היא לא מתרחשת אלא
כדי להגשים את אותו רצון עליון: לעשות לו
יתברך 'דירה בתחתונים'.

מי שנכנס פעם למפעל לייצור חליפות, ראה מן
הסתם כיצד לוקחים הפועלים פיסות בד, חותכים
אותן לחתיכות בכלים מכלים שונים. והמבקר
התמים יכול לתמוה: מה קורה פה? אתם מזיקים
לסחורה. כיצד אתם רוצים לייצר חליפה בצורה
כזאת? רק בעל מקצוע יכול להאיר את עיניו:
אתה אולי לא מבין כיצד כל זה קורה אבל זו
הדרך ורק כך ניתן לייצר חליפה הולמת.

ואם ייקלע אדם זר לחדר ניתוח, המחזה שיתגלה
לנגד עיניו יבהיל אותו עד מאוד. הוא רואה
אדם מוטל על שולחן הניתוחים וחבורת אנשים
עטופים בחלוקים חותכים בבשרו. מה קורה פה?
הוא יכול להזדעק. אתם רוצים? הוא אינו יודע
שרק זו הדרך לרפא את החולה הזקוק לניתוח.

קראנו לפני ימים אחדים את מגילת אסתר.
כשקוראים את המגילה ניתן לחשוב שהכל היה
ברצף אחד והמשכיות אחת. האמת היא שזה
התרחש על פני שנים. בין כל אחד מהאירועים
היו הפרשים של כמה שנים. רק כשקוראים היום
את כל המגילה, מגלים את יד ה' ומבינים שאת
הכל כיוונה ההשגחה העליונה כדי להציל את עם
ישראל, אנשים, נשים וטף, מכליה ושמד.

אין זאת אלא שהקדוש ברוך הוא רצה שהכל
יהיה בדרכי הטבע. אנו את המוטל עלינו נעשה
מתוך אמונה וביטחון שהכל מנוהל על ידי
הקדוש ברוך הוא, בורא עולם ומנהיגו.

את כל ההוראות שמפרסמות הרשויות יש לקיים.
תורתנו הקדושה נתנה רשות לרופא לרפא. יש
לציית לכל ההוראות ולהישמע בקול אנשי
המקצוע. בדיוק כשם שכשרופא נותן מרשם,
יש לרכוש את התרופה וליטול אותה. עם זאת,
באותה שעה ובו זמנית כל יהודי יודע שהרופא
האמיתי הוא רופא כל בשר והוא המעניק את
הכוחות לרופא לשלוח מזור ומרפא.

רמזי קורונה

הרב יצחק גינזבורג

שבעל-פה. עלינו להתחזק בלימוד התורה
מתוך מנוחה, ובפרט להרבות בלימוד תורה
שבכתב בימים אלה.

קורונה עולה "כך צדקה לחיים" (משלי יא).
"צדקה תציל ממות", והסגולה
הראשונה בזמנים בהם יש להרבות
זכויות כדי להינצל היא להרבות
בצדקה.

הנביא ישעיהו קורא לעם ישראל
"עם נורא מן הוא והאלהה" – עם
ישראל הוא "עם נורא" מאז
ומתמיד. "עם נורא" בגימטריא
קורונה. האנטישמים בכל הדורות
פירשו לשלילה, שעם ישראל הוא
"עם נורא" האשם בכל המגפות והצרות
(ואפילו היום נשמעים קולות כאלה),
אך אליבא דאמת הכוונה היא להנהיג
ה' עם ישראל, הנהיגה מופלאה ("נורא"
למעוליות). גם בעיני העמים עם ישראל
הוא "עם נורא" – עם מטיל הוד ומורא
– כשהוא מקיים את רצון ה', עד ש"וראו
כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו
ממך". בפרט עלינו להתחזק בימים אלה
במצוות תפילין, עליהן דרש רבי אליעזר
הגדול את הפסוק – "וראו כל עמי הארץ כי
שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" אלו תפילין
שבראש.

תפילת משה על אחותו כאשר נצטרעה
והושמה ב'בידוד' מחוץ למחנה היתה "א-ל-
נא רפא נא לה". "רפא נא לה" בגימטריא
קורונה. בימים אלה עלינו לעורר רחמים
על העולם כולו בתפילה לרפואה – "תפילה
קצרה" הבאה מתוך הזדהות עם החולים
(שקשה להם להאריך בתפילה). מסתובבים
ברחוב? מלמלו מכל הלב "רפא נא לה"
(ובמקביל היזהרו מלשון הרע, סיבת צרעת
מרים).

בעל הביטחון הגדול בחז"ל הוא נחום איש
גם זו, שאמר על כל דבר "גם זו לטובה"
ופעל בביטחון מלא להראות זאת. איש גם
זו בגימטריא קורונה. נתחזק בביטחון בה'
ונפעל מתוך אותו ביטחון.

התייחסות נכונה למגפה תשמור עלינו
ותעשה אותנו מופת בעיני אומות העולם
– ביחס נכון לרצון ה' ובשמירה לה נזכה
– ואזי "מעז יצא מתוק" והמגפה תהפוך
להיות אחד מסימני הגאולה החיוביים.

בעקבתא דמשיחא יש תופעות שונות שהן
מסימני הגאולה – חלקן תופעות טובות גם
למראה עינינו וחלקן תופעות שנראות לנו
שליליות. נגיף הקורונה המתפשט בעולם
– איום בין-לאומי, שדורש
התייחסות ממדינות שונות –
גם הוא מסימני הגאולה.

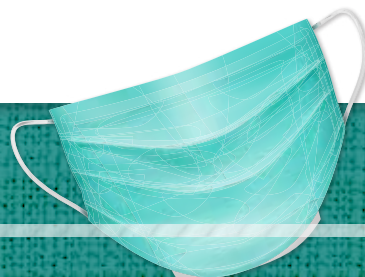
באופן פשוט, חשש ממגיפה
עולמית הוא מהתופעות
השליליות של עקבתא
דמשיחא, אך גם הוא יכול
להתהפך לאחד מהסימנים
החיוביים של הגאולה. הא
כיצד? אם בראש מהדורות
החדשות ישמעו שהמלצות משרד
הבריאות הן לחזור בתשובה – מתוך קריאת
'הסימנים שעל הקיר' שמסמן לנו ה' יתברך
בנגיף הקורונה – יהיה בכך סימן של ימות
המשיח, לישראל עצמם וכ"אור לגויים"
לעולם כולו.

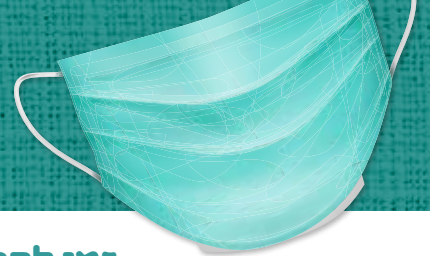
מעבר לסימן הכללי של ה', שקורא לנו
לשוב אליו, אחת הדרכים העיקריות כדי
לקרוא את הסימנים של ה' היא התבוננות
ש"ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא",
ומתוך התבוננות בשם בו קוראים לנגיף
ורמזיו בתורה אפשר לקבל שורה של
הדרכות וסגולות.

יש שדרשו כי 'קורונה' רמוזה בלשונו של
רש"י על "אל תאכלו ממנו נא" האמור
בקרבת פסח – "שאנו צלוי כל צרכו קוראו
נא". והנה, "על פי שנים עדים", גם המילה
הראשונה – "שאנו" – בגימטריא קורונה.
אכילת "נא", שאינו מבושל כל צרכו,
מעידה על שקיעה בתאוות העולם וכולמוס
אכילה לפני התקנת המאכל כדבעי (על דרך
"אבר מן החי", שנאסר גם לאומות העולם).
מקובל כי המחלה התחילה באכילת בעלי
חיים במצב נא, ואולי אפילו כאבר מן
החי, ולכן ההמלצה האלוקית כאן להיזהר
מאכילה בהמית, משקיעה בתאוות העולם
הזה, ולבשל את המאכלים כל צרכם.

אחרי הקדמה זו, נתבונן בקיצור ברמזים
פשוטים וברורים למספר 367 – הערך
הגימטרי של קורונה:

קורונה בגימטריא "וירא מנחה כי טוב"
(האמור בברכת יששכר). "יששכר נמצא
ב'בידוד מרצון" – הוא רואה שהטוב ביותר
הוא לעסוק בתורה מתוך מנוחה הנפש
(מתוך ראיית השכר העתידי של עולם
הבא, ותכנון חייו לאורו). בפרט מסביר
הזוהר ש"וירא מנחה כי טוב" היינו התורה
שבכתב ו'יואת הארץ כי נעמה" התורה

זמן להתעלות הרב יעקב אריאל

ראשית כל אין מקום לשאול מדוע הביא עלינו ה' את המגפה הזאת. איש אינו מסוגל לתת לכך תשובה מוסמכת. ובוודאי שאין לנו רשות להכות באגרופנו על חזהו של זולתנו. יפשפש כל אחד במעשיו. אך מצויות אנו לשאול, לשם מה באה עלינו הצרה הזאת? מהי מחויבותנו בשעה זו וכיצד נוכל לתקן את עצמנו על מנת שנהיה ראויים להצלה וישועה? אנו מניחים שמגפת הקורונה יכולה וצריכה להעלות את רמתנו הרוחנית והמוסרית ואנו מאמינים שבכך ניוושע אם ירצה ה'.

יש נושאים שאנו רואים בעליל שהמגפה מחייבת אותנו לתיקון:

האדם נוטה להעריך את הישגיו האישיים, המדעיים והטכנולוגיים. ואכן האנושות צעדה צעדים גדולים בתחומים רבים. רק לדוגמה, תוחלת החיים הכפילה את עצמה בדורות האחרונים, בזכות הרפואה וההיגיינה. והנה מופיע נגיף חדש, לא ידוע. אין כרגע שום ידע כיצד להתגבר עליו ואין לחסן מפניו. אנו מקווים שאי"ה תימצא הדרך כיצד לעצור את המגפה, אך הדבר ייקח זמן והרבה ניסויים עד שהחונן לאדם דעת ישלח את שליחו הנאמן להמציא את התרופה והחיסון. עלינו להנמיך את גאווותנו המופרות ואת האגו המנופח שלנו. עלינו לחזק את האמונה בה' ולהתפלל לחונן לאדם דעת ולרופא כל בשר שישלח דברו וירפאנו, אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש.

האגו שלנו חייב גם לרסן את עצמו בתחום העזרה ההדדית. המגפה היא אוניברסלית, חוצה ימים ועמים. על המין האנושי כולו להתאחד ולהתלכד ולשתף פעולה, הן בעזרה הדדית ממדינה למדינה והן במניעת תפוצתה של המגפה על ידי התכנסות בבתים ובמדינותינו. שני מהלכים אלו אינם סותרים זה את זה, פתיחות לזולת מכאן והסתגרות מכאן. אחדות אינה אחידות. כולנו בני אדם הראשון וחוה שהיו יחידים, ועם זאת כל מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשונו. טבעי הדבר שכל מדינה דואגת ראשית-כל לאזרחיה, עניי עירך קודמים, אך עם זאת יש לעזור אחד לשני. וכן כל אדם פרטי, חובת הזהירות לא צריכה למנוע מאתנו התעניינות בזולת והגשת עזרה זה לזה, אדרבה זוהי חובתנו בתקופה זאת. גם להתקשרות טלפונית, בעיקר לבוודים, יש חשיבות רבה בימים אלו.

הסכנה המשותפת לכולנו מחייבת את כל המדינות להפנות את כל האנרגיות והמשאבים מיריבות זו בזו להצלה ולעזרה, לכתת חרבותינו לאתים וחניתותינו למזמרות. לא עת מלחמה העת הזאת אלא עת שלום. וכן כל יחיד ויחיד, לנטוש את היריבויות הקטנות ולהרבות באהבה ואחוה, שלום ורעות.

רעיונות חסידיים על סדר הדף היומי

הרב אורי גמסון

מינון נכון של חירות

אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום....

וכמה? אמר רבי אלעזר אמר רב: כדי שיצולו מבעוד יום כמאכל בן דרוסאי.

תלמוד בבלי שבת דף יט עמוד ב

כמה זמן אתם משקיעים בהכנת האוכל שלכם?

מסתבר שאופן הכנת האוכל קשור לעבודת ה' של כל אחד מאתנו.

בסוגיה הזו אנחנו פוגשים את הביטוי "מאכל בן דרוסאי", שהוא סוג של תבשיל שנאכל כשהוא מבושל רק בחלקו, על שם הגנב "בן דרוסאי" שכך היה אוכל את מאכליו, מפאת חוסר זמן.

רבי צבי אלימלך מדינוב בספרו בני יששכר (מאמרי חודש ניסן, מאמר ד - טיול בפרדס, דרוש ז), מסביר כי צורת אכילה זו משמעותה לחוסר הזמן, היא סמל של עבדות, משום שבעצם האדם איננו שולט בזמן שלו עצמו, עד כדי שהוא נאלץ לאכול את מאכליו שלא כפי שהיה בוחר מלכתחילה.

מאידך, גם השקעה מרובה בהכנת האוכל היא סוג של עבדות, שכן במקום שהאוכל ישרת את האדם, האדם מוצא את עצמו מכלה את זמנו בשירות האוכל.

מסופר על הבעש"ט שהראה לתלמידיו מחזה שבו היה שור חבוש בשטריימל. הוא הסביר את המחזה לתלמידיו ואמר כי השור היה בעצם אדם שאכל בשבת חמין שהיה בו בשר שור, אך אותו אדם, בלהט הגדול שלו לאכילת החמין, נעשה בדיוק כמוהו.

זו הסיבה שבחג הפסח, מצוות קרבן הפסח היא לאכול דווקא צלי. מצד אחד אין לאכול נא ומצד שני גם אין לאכול מבושל, משום שהקרבן הזה, שמבטא את החירות המלאה של האדם, צריך להגיע בדיוק במידה הראויה של הבישול הנצרך, כך שהאדם לא יהיה עבד לתאוותיו, ומאידך גם לא עבד לזמן שאין לו. הצלייה היא בדיוק המינון האמצעי בין השניים.

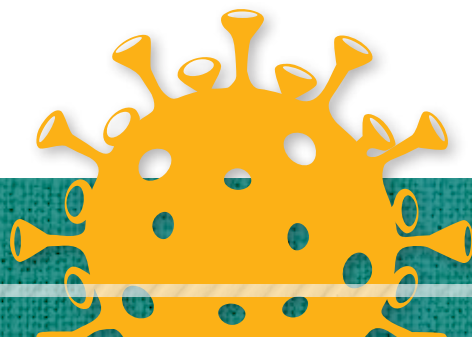
עלינו לבדוק את עצמנו תדיר, האם יחסנו לעולם החומרי מורכב מהמינון הנכון, וכך נדע שאכן אנחנו בני חורין.

ההשלכות הכלכליות של המגפה עלולות להיות קשות, על כולנו להדק את החגורות, כל ציבור וכל יחיד. אל ידאג כל סקטור רק לעצמו, אלא יש להתעלות מעל האגו האינטרסנטי ולהתחשב זה בזה. כגון במקום עבודה, גם אם יש אילוף לפטר חלק מהעובדים, יכולים העובדים הנשארים להתחלק בימי העבודה ולאפשר לחלק מהמועמדים לפיטורין להמשיך ולעבוד. כולנו באותה צרה, וממנה ניחלץ רק אם איש את רעהו נעזור ולאחינו נאמר חזק.

ימים קשים אלו הם ימי מבחן לכל אחד מאתנו. כל אחד נאלץ לבחור בין הדברים החשובים באמת לבין דברים פחות חשובים. סולם הערכים מחייב העדפה של ערכים על צרכים. דוגמה לכך היא חתונה שנקבעה לימים אלו. הברירה היא בין חתונה דלת משתתפים אך רבת שמחה פנימית לבין דחיית לימים אחרים. מה עיקר ומה טפל - הקמת בית ובניית משפחה, לדאוג להמשך דווקא עכשיו, או אירוע גדול יפה ועשיר? אמנם ראוי לה לחתונה שתהא מלווה לכתחילה בשירה וריקודים, ברוב עם. אולם עם כל חשיבותם ונחיצותם הם אינם העיקר, וזוגות עומדים בפני הדילמה: האם לוותר על כל אלו למען הערך העיקרי? זו רק דוגמה לדילמות רבות בהן נתקלים יום יום רבבות אנשים ברחבי תבל. על כל אחד להחליט מה הם הערכים החשובים באמת. מגפה זו, שאנו מקווים שהיא תיעצר בהקדם, מחייבת כל אדם וכל עם לשקול שיקולים ערכיים ומוסריים ולהעדיף אותם על דברים אחרים. ודוגמה נוספת מחיינו הציבוריים בארץ. על נציגינו הפוליטיים להתעלות מעל לשיקולים מפלגתיים צרים, להעדיף את טובת המדינה ולכונן מיד ממשלת אחדות.

אנו מאמינים ומקווים שאי"ה נצא מהמשבר הקשה הזה כשאנו מחזקים באמונתנו וברמתנו המוסרית. ובזכות אלו ה' יחוש עלינו ויעצור את המגפה מעלינו. ה' המשגיח על עולמו שבראו בחסד וברחמים ישלח דברו וירפאנו, אך לשם כך גם עלינו להרבות במעשי חסד ורחמים.

יש להתפלל לה' שישלח רפואה שלמה לכל החולים ובתוכם לחולי עמו ישראל (אפשר להוסיף משפט זה בתפילת רפאנו, או בשומע תפילה) ויוציאנו מצרה לרווחה ומאפלה לאורה השתא בעגלא ובזמן קריב.

נעמה מנוסי | SICHATNEFESH32@GMAIL.COM

אשרי העם שככה לו

בוקר אביבי. היא נכנסה לחדר נמרצת ונחושה ומיד פתחה בשטף. עיניה תרו אחרי פיסת טישו לנגב את הדמעות שכבר החלו זולגות מעיניה. "סופסוף הבנתי מה הבעיה שלי. אני בן אדם מכור. יש אנשים המכורים לסמים, ואני מכורה לעבודה. לא מסוגלת להיות בנחת ולא יודעת להרפות".

הבטתי בה מחייכת. "לאט לאט. בואי נתחיל מהתחלה. תארי לי סיטואציה ביתית לעת ערב. מה קורה לך שם?"

"בחורף או בפנים?" היא ענתה בשאלה, ומיד המשיכה. "בחורף – אני אחוזה בפלאפון. כל רגע בודקת מי כתב לי ומה לענות. אני עסוקה במיליון דברים חשובים עד הרגע שאני צונחת. לא פנויה לשום מפגש רגשי עם בני משפחתי, ובוודאי לא למנוחה. ובפנים – שם מתרחש הנורא מכל..."

"מה קורה אתך שם? ספרי לי". הרגשתי שאנו מתקרבות אל לב העניין.

"בפנים זה כמו גיהנום. אני מרגישה מותקפת מול קולות שלוחשים לי שאני לא מספיק. כאילו מישו עומד מולי ויורה במכונת ירייה את השאלה למה: למה את לא עושה עוד משהו? למה את לא עושה מספיק? למה נגמר לך הכוח? למה אנשים אחרים מסוגלים יותר ואת כל כך חלשה? וככל שעוצמת השאלות מתגברת אני מרגישה יותר קטנה ועלובה".

"ואז את ממשיכה להתרוץ כדי למצוא הצדקה לקיומך". המשכתי את התיאור הכואב. "בגלל זה אין לך מנוחה". שתינו שתקנו, מכילות את הכאב.

"את יודעת", אמרתי בשקט, "עליך ללמוד לחזור בתשובה".

היא הרימה עיניה מופתעת.

המשכתי: "איזה תשובה את נותנת לקול המתקין והפועם הזה ששואל אותך למה?" "אין לי תשובה. הוא צודק. אם הייתי יותר מושלמת החיים שלי היו טובים יותר".

"יש תשובה אחת שכדאי שתכירי אותה, והיא מונה שלש אותיות... התשובה היא: ככה!"

"ככה? מה זה אומר?" שאלה בפליאה.

"ככה זה ראשי תיבות כתר כל הכתרים", השבתי בריצונות מהולה בהומור. "זאת תשובת המחץ, המחברת אותנו ישירות אל האמונה. ככה ה' רוצה, וזה מה יש! ישנו 'ווארט' חסידי שאת צריכה להכיר, הלוקח שניה פסוקים נודעים מתהילים ומשתעשע איתם: 'למה – יאמרו הגוים', אבל לעומת זאת 'אשרי העם שככה לו!'"

חיך עלה על פניה, ובכל זאת דעתה לא נחה. "אני לא מבינה איך זה משיב לשדים האלו שממלאים לי את הראש במחשבות השליליות על עצמי".

"אני שמחה שאת מכנה את הקולות האלו כ'שדים'", השבתי. "מקודם הצגת אותם כמעט כמו מלאכים הדוחקים בך לעשות את שליחותך ואת עומדת פעורת פה למולם. הם אכן שדים כיוון שהם מעמידים את הקיום שלך על תנאי. הם מגבירים את האיום הקיומי, ומרחיקים אותך מקו השמחה".

"את צודקת" ענתה בפשטות. "כאשר הם מתחילים להתקין, אני מרגישה כמו ילדה חסרת ישע שאף אחד בעולם לא יאהב אותה אם לא תרצה אותם ותוכיח שהיא מושלמת. הבעיה היא שהם אף פעם לא מתרצים – ואני אף פעם לא אהיה ראויה לאהבה".

בדידותה נגעה לליבי. קיוויתי שתתחזק לגלות את כוחה. רק היא תוכל לשים גבול לקולות המחלישים ולמלא את נפשה באהבה ללא תנאי. לשמחתי, היא התנערה ושאלה: "אז מה אענה להם?"

"בואי נראה. הם ישאלו אותך למה את לא מספיק כל מיני דברים, ואת תעני: ככה! ככה ה' ברא אותי, כזאת ולא אחרת. ככה ה' אוהב אותי ורוצה אותי. מעבר לכך שהיום, כרגע, רק ככה אני יכולה. ככה זה הכי מאוון, ככה אני בוחרת וככה אני אוהבת את עצמי. אם לא מתאים לכם – חפשו מקום אחר לטפס עליו!" צחקנו ביחד.

"אני אסלק אותם, ואוכל סופסוף לחזור הביתה", סיכמה. "אולי ככה תהיה לי מנוחה..."

אהרן רזא

"אמרת בשיעור שאם מתחזקים בביטחון בה', אני יכול להישאר במיטה כל היום והפרנסה תגיע לי עד הכרית! אני יכול לנסות?"

סבא לא הופתע

אחד נעמד על כיסא באמצע כיכר בני-יורק ומדבר בעברית. למי הוא מדבר? לישראלים! איך אני יודע? מי אמר? פשוט, רק הם מבינים אותו... כך, אומר החפץ חיים – כשיש זעזוע בעולם, למי הקב"ה מדבר? למי שמבין אותו... לאנשי אמונה. למי שמחפש להבין מה ה' רוצה מאתנו.

למדתי פעם ב'נתיבות שלום' על שתי בחינות במידת הביטחון. אתה בצרה, מועקה, זקוק לישועה, פספסת פגישה עסקית של מיליונים, מגיפה בעולם – בבחינה ראשונה יהודי אומר "אני בוטח בך שהכל לטובה! זה לטובתי! זה הכי טוב, הצרה הזאת. המועקה היא לטובתי". בבחינה השנייה של הביטחון אתה פונה אל ה' ואומר: "אני יודע שאתה מוציא אותי מזה! כך בטחתי, והביטחון הזה הוא עצמו מסוגל לשנות את המציאות ולהביא את הישועה. הצרה תחלוף. אצא מהמועקה, אגיע לפגישה!".

ביטחון כזה בה' דורש את כל כוחות האמונה, בדומה לסגולה הידועה מרבי חיים מוולוז'ין בעת צרה – לחשוב "אין עוד מלבדו". ממש לרכז את כל כוחות הנפש בה' יתברך. וזו עבודה פנימית, לא סתם מילים. שמעתי על מישו שבא לרב ידוע ואמר: "אמרת בשיעור שאם מתחזקים בביטחון בה', אני יכול להישאר במיטה כל היום והפרנסה תגיע לי עד הכרית! אני יכול לנסות?". ענה לו הרב: "אם באת לשאול, כנראה שלא".

אסיים בהנהגה של יהודי בעל ביטחון, מאנשי ירושלים של פעם, שהיה תדיר יושב בדוכנו ליד מרכולתו רכון על הגמרא. כשהיה מגיע לקוח, היה מתפנה אליו ושוב חוזר לתלמודו. יום אחד הגיע גולן, חטף את צרור כספו של המוכר וברח! כל הונו היה שם. כולם סביבו נסערו ונחרדו. פאניקה! אך הוא היה בנחת ובשוויון נפש, כאילו לא הוא הנגזל, והמשיך בלימודו. הסיפור ממשיך. אחרי שנים, התקרב רעול פנים לדוכנו, זרק חבילה וברח. פתחו את החבילה ולא ייאמן, הסכום שנלקח הוחזר.

נכדו שסיפר לי את הסיפור אמר לי: "עוד לא הבנת את גודל הביטחון של סבי: כולם סביבו השתוממו מהגס הגדול. אך הוא גם אז היה בנחת. אמר 'ברוך ה'! והמשיך כאילו תמיד ידע שהכסף בדרך אליו ושמעולם לא נלקח ממנו כלום".

אלו ימים שמזמינים אותנו להתחזק בביטחון. לרכז את כוחותינו באמונה. שאלתי פעם את אפרת בתחילת לידה מאיפה הכוחות שלה, והיא אמרה: "אני חושבת על התינוק שייולד". מכל משבר נולד משהו. בואו נחשוב על הטוב שבצרות ה' ייולד מכל זה.

אמן אמן אמן!

למישהו לחצות כביש. לא התעצבנת גם כשמאוד בער לך, ביג דיל... אז זהו, שזה מאוד ביג דיל. זה לא המעשה הזה או אחר שעשינו כמו הכוונה הפנימית וההתאמצות הנדרשת לכוון את עצמנו לשם. ותזכרו, כשמתחילים בתחתית ההר, יש כוח ומרץ לרוץ אפילו קילומטרים, אבל ככל שמתקרבים לפסגה והחמצן דליל יותר, הכוחות כלים ומתחשק לוותר, דווקא אז כל צעד הוא הישג עצום. וכשמדובר בעבודת ה', אז בכלל.

אז לא להיכנע. ולא להתייגר. רק לפסוע צעד אחד קדימה.

רק צעד אחד

נעמה טוכפלד

החיים מזמנים לנו כל כך הרבה אתגרים. אתה לא מספיק לעשות אפצ'י (בימים האלו זה מלחין מתמיד) ונוחת עליך עוד משהו.

כמה דרכים להתמודד: להיתקע בחולשות שלנו ולהצדיק: ככה אני, זה אני. זה מה יש ועם זה ננצח. או נפסיד. או להילחם בחירוף נפש, לייסר את עצמנו תמידית, לשפוט ולתת לרגשות האשם לכרסם בנו במלוא הפה, כאילו שזה מה שיסדר לנו את התמונה.

אבל הדרך השלישית היא הקשה והארוכה ביותר, וגם המשתלמת. להוסיף כל פעם קצת. עוד קצת. עוד קצת. וזה הזמן להזכר ברבי עקיבא, איך לא נשתמש במשפט המכונן שלו: אבנים שחקו מים!

אין המדובר על שיטפון גדול, גם לא גלי ים אדירים ולא יובש קיצוני, טיפה ועוד טיפה. עוד קצת ועוד קצת. ככה שוחקים אבן.

אבל יש בעיה יותר גדולה: אנחנו שוכחים לתת לעצמנו קרדיט על זה. סיימתי לנקות את הבית, במקום להגיד לעצמי סתחיתני! את כמו כהן גדול המשמש בקודש, לוחש לי היצר הרע: ומה עם הכביסות, והבישולים? ומה עם האסיפת הורים? כלום לא הספקת היום, טעות.

ברגע האחרון עצרתי אותו ואמרתי, תראי כמה הספקת. כמה כן הספקת. אולי זה לא הכל, אבל זה המון. כל הכבוד. ספר התניא מלמד אותנו להיות עובדים. עובדי ה'. מחתימים כרטיס איך שהעניינים נפתחות, ומעבירים אותו חזרה בקריאת שמע על המיטה. לא עלינו המלאכה לגמור ולא אנו בני חורין להיבטל ממנה. לכן, חשוב מאוד שנזכור שיוקר וגדולת העבודה שלנו נמצאים בפרטים הקטנים. עוד מאמץ. עוד החלטה. עוד קביעה בנפש. עידוד לעצמי אם נפלת, פרגון גדול על כל הצלחה. אלו רגעים שאנחנו נוטים אולי לזלזל בהם, אבל הקב"ה אוסף אותם כמו יהלומים, והגיע הזמן שנכיר בערכם.

העולם בחוץ ישאל, מה הסיפור? אז קיפלת כביסה. הקראת סיפור לילדים. עזרת

לומד בחוגים:
אנגלית וגיאוגרפיה

ישראל בלס
שנה ג'

מדריך בישיבת מקור חיים

נשוי לגילי ואבא לעלמא

בזמנו החופשי אוהב לצייר

גר בכפר עציון

ישראל מצליח בלימודים
ולא מוותר על העשייה החינוכית

הרצוג. מתאימים לך.

בזכות:

בהרצוג, תלמדו את מה שאתם אוהבים ותשלבו עם הלימודים את הדברים שחשובים לכם

לימודים בחינם
ואפשרות לסיום התואר
בשלוש שנים, למצטיינים

הגעה למכללה
באמצעות מערך הסעות
בפריסה ארצית

קורסים מקוונים
שיאפשרו לך ללמוד במקום
ובזמן שמתאימים לך

בניית מערכת שעות
בהתאמה אישית
לצרכים שלך

חינוך מיוחד | לשון | אנגלית | ספרות | גאוגרפיה ולימודי סביבה | אזרחות | תושב"ע | מתמטיקה
מדעי המחשב | מדעי הטבע | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת וניו מדיה | תנ"ך | מחשבת ישראל

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742355 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

מוגש על ידי

תכנית הלימוד "לב לדעת"
לימוד תניא לנשים ובנות.

מפגשי לימוד "לב לדעת"
סדרה מרתקת
של חמישה שיעורים
להעמקה והרחבה
בלימוד

עם הרב אמחיה אבן ישראל
ימי ראשון 19:00
מכון טל ירושלים

פרשת ויקהל-פקודי | קהילות וקהלים

על ידי כך שיאפשר לאנשים להרים תרומה אישית למיזם משותף – המשכן. בקהילה, היחידים נשאים יחידים. השתתפותם היא וולונטרית במהותה: "קחו מאתכם תרומה לה', כל נדיב לבו יביאה" (לה, ה). ההבדלים הבין-אישיים זוכים להערכה, כי בזכותם יש לכל אדם דבר ייחודי משלו לתרום. היו שנתנו זהב, אחרים נתנו כסף, ועוד אחרים – נחושת. היו שהביאו צמר או עור. אחרים נידבו אבנים יקרות. והיו גם שנתנו מעמלם ומכישוריהם.

לא דינמיקה של המון הנסחף לאמוק קולקטיבי איחדה אותם, כי אם תודעה של תכלית משותפת, של עזרה בהקמת דבר שאיש לא יוכל להקימו לבד. קהילות בונות; הן אינן הורסות. הן מוציאות מאיתנו את המיטב שבנו, לא את הירוד. הן מדברות לא אל הרגשות הנמוכים שבנו, כגון הפחד, אלא אל השאיפות הנעלות שלנו – כגון בניין בית לשכינה בקרבנו.

בשימושה הדייקני בשורש קה"ל ממקדת התורה את תשומת ליבנו לא רק בתוצאה אלא גם בתהליך; לא רק במה שהעם עשה, אלא גם במה שהעם נעשה על ידי כך. כך ניסחתי זאת בספרי (באנגלית) 'הבית שאנו בונים ביחד': "אומה – או לפחות אומה מהסוג שבני ישראל נועדו להיות – נוצרת על ידי כך שהיא יוצרת. הניסים והנפלאות ביציאת מצרים, לא הם שהפכו את ישראל לאומה. לא מכות מצרים, לא קריעת ים סוף, לא המן מן השמיים ולא המים מן הסלע, אפילו לא מעמד הר סיני. כאשר ציווה ה' על משה לתת לבני ישראל לבנות את המשכן, הוא אמר לו בעצם: כדי שקבוצת יחידים תיהפך לאומת ברית, היא מוכרחה לבנות משהו ביחד".

האבחנה בין קהילה לקהל מקבלת משנה חשיבות במאה ה-21. הדוגמה הקלאסית היא הרשתות החברתיות – אפילו בארצות חופשיות. הן מפליאות לחזק קהילות קיימות, אך בעצמן אינן יוצרות קהילות. כדי שתתקיים קבוצה יש צורך בהתראות פנים אל פנים, וכן בנכונות להקריב למען הקבוצה. בלעדי אלו, כדברי מרק צוקרברג ב-2017, "הרשתות החברתיות עלולות לתרום לבידול ולבידוד". וכאשר הרשתות משמשות להפגנת-צדקנות ("וירצ'ו סיגנלינג"), להכלמה ("שיימינג") ולעימותים תוקפניים, הן עלולות לברוא צורה חדשה של התנהגות-המון: את העדר הדיגיטלי. בקיצור, הן גוררות אותנו להתנהגויות של קהל, לא של קהילה.

חסרונותיהם של הקהלים עדיין כאן. כך גם יתרונותיה של הקהילה, כפי שממחיש הפאב הסקוטי של מלאני רייד ושכניה. אני מאמין שעמל רב נדרש ליצירת קהילה, אך מעטים הדברים בעולם הראויים לעמל קשה כמזה. כאשר אני בונה דבר-מה עם אחרים, אני מגלה את השמחה שבהיכללות בדבר גדול ממה שאוכל להגיע אליו לבדי.

מלאני רייד היא עיתונאית, בעלת טור קבוע בטיימס הלונדוני. היא משותקת מצווארה ומטה, אך רחמים עצמיים הם ממנה והלאה – כדי כך ששמו של הטור שלה הוא "עמוד השדרה" (באנגלית, אותה מילה משמשת לטור בעיתון ולעמוד). ב-4 בינואר השנה היא סיפרה כיצד היא, בעלה ואחרים בכפר הסקוטי שלהם קנו פונדק ישן כדי להפוך אותו לפאב ולמרכז קהילתי; לנכס שכונתי משותף.

משהחלו במלאכה נוצרה דינמיקה נפלאה. רבים מתושבי המקום נידבו את שירותיהם כדי לעזור בהקמת המרכז ובאחזקתו.

המקום לא רק נעשה למרכז קהילתי; הוא הוזיק אדרנלין בחיי הכפר. אנשים מכל הגילים באים אליו לשחק משחקי חברה, לשות, לאכול ולהשתתף באירועים מיוחדים. מגוון עשיר של שירותים ופעילויות קהילתיים צמח סביבו. רייד מדברת על "האלכימיה של מה שאפשר להשיג בכפר כשכולם מתקבצים סביב מטרה משותפת".

באדיבותה ציטטה מלאני במאמרה דברים שלי על הקסם ההופך "אני" ל"אנחנו": "כשאתם בונים בית יחד... אתם יוצרים דבר גדול הרבה יותר ממה שכל אחד מכם ומהאנשים שתשכרו יכול לעשות לבדו". הספר שכתבתי על הנושא, 'הבית שאנו בונים ביחד', קיבל את השראתו מפרשת השבוע שלנו ומשמה, ויקהל. זהו המדריך של התורה לבניית קהילה.

התורה עושה זאת ברמיזה. היא משתמשת בשורש אחד, קה"ל, ואפילו באותו רצף-אותיות, "ויקהל", בשינוי ניקוד, כדי לתאר שתי פעולות שונות לגמרי. האחת מופיעה בפרשת השבוע שעבר, כי תישא, בפתיחת הסיפור על חטא העגל. "ויקרא העם כי בלש משה לרדת מן הקה"ל, ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו, קום עשה לנו אלהים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ". הפעם השנייה היא הפסוק הפותח את פרשתנו: "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל".

שתי התקלהויות, שני פעלים דומים. "ויקהל העם", בבניין נפעל, כלומר העם נקהל; "ויקהל משה", בבניין הפעיל, כלומר משה קהיל. אבל יש הבדל יסודי בין השניים. כשהעם נקהל, הוא עשה זאת בלי מנהיג. ואילו בפרשתנו משה, המנהיג, הקהיל. ההתקהלות הראשונה יצרה קהל; השנייה – קהילה.

בקהל-המונים, היחידים מאבדים את יחידיותם. הלך-רוח קולקטיבי משתלט עליהם, והם מוצאים את עצמם עושים דברים שלא היו מעלים על דעתם לעשות במצב רגיל. ידועים דבריו של צ'רלס מקיי על שיגעון ההמון: אנשים "משתגעים במהירות כשהם בעדר, ועשתונותיהם חוזרים אליהם אט אט כשהם ביחידות". כשהם יחד, הם פועלים כאחוזי תזוית. תהליכי החשיבה הנורמליים מדוללים. לפעמים הדבר מתבטא באלימות; במקרים אחרים, בהתנהגות כלכלית אימפולסיבית המנפחת בועות שווא ענקיות ואז מפוצצת אותן לרסיסים. ההמון נעדר אותה מערכת בקרה פנימית של עכבות ובלמים שיש לנו כיחידים.

אליאס קנטי, שספרו 'ההמון והכוח' הוא מן הקלאסיקות בנושא זה, כותב כי "ההמון הוא אותו המון בכל מקום, בכל תקופה ובכל תרבות; משהתהווה, הוא מתפרץ במרב האלימות. רק יחיד סגולה מסוגלים לעמוד בפני כוחו המדיבק... והספונטניות והפתאומיות שלו מבעיתות".

ההמון שנקהל סביב אהרן היה אחוז פניקה. משה היה החולייה המקשרת היחידה של העם אל הקב"ה – ומתוך כך, החולייה המקשרת היחידה אל ההנהגות, ההדרכה, הנס והכוח. והנה הוא בושש לבוא, והם לא ידעו מה היה לו. בקשתם לעשות "אלהים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ" הייתה נסגנית (גרסיבית) ונטולת שיקול דעת. התנהגותם לנוכח העגל – "וישב העם לְאָכֹל וְשָׁתוּ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק" (לב, ו) – הייתה מופקרת. לאחר שמישה ירד מן ההר במצוות ה', הוא ראה "את העם כי פרע הוא, כי פרעה אֶהְרֹן לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהם" (לב, כה). מראה זה ממחיש את דבריו של קרל יונג: "הפסיכולוגיה של קהל גדול צוללת באורח בלתי-נמנע אל מפלס פסיכולוגיית האספסוף". משה ראה קהל.

ה"ויקהל" של פרשתנו שונה לחלוטין. משה ביקש לבנות קהילה

דירות בן-יהודה Ben-Yehuda apartments

מלון-דירות איכותי באזור הטוב של בן-יהודה
במרחק הליכה מהים

דירות לשניים, שלושה וחמישה אורחים
ודופלקסים לשבעה אורחים
מספקים פלטות שבת, מחמי מים ונטלות

www.byapartments.co.il | 03-5229393

יצהר

הרוח בפסגת ההר

כניסה
מידית

הרב דוד דודקביץ'
 רב הישוב יצהר

"ביצהר, מנשבת רוח אוויר פסגות. אוויר
 מיוחד. לא רק בגובה, גם בגובה הרוחני
 והשאיפות. מרכז החיים כאן עוסק
 בענייני רוח וערכים שזוכים לגדל
 מתוכם משפחתיות וערכים.
 הצטרפו אלינו לנשום את
 האוויר המיוחד הזה."

הזדמנות!
בית צמוד קרקע
חד משפחתי
על כחצי דונם

בכחות ממליון

הרוח בפסגת ההר

רוח אחרת מנשבת ביישוב
יצהר שבלב השומרון, וזה לא
רק בגלל הגובה של 818 מטר
מעל פני הים. זהו יישוב תורני-
חסידי תוסס המרים דגלים
רבים באהבת ה', העם והארץ.
סיבוב שערים, עבודה עברית
וכמובן השיא בתרומת כליות,
הם רק חלק מהדברים שהופכים
את יצהר ליישוב ערכי במיוחד

יוסף ארנפלד
צילומים: מירי צחי

רוח אחרת

"אחד הדברים שמאוד מייחדים את יצהר, הוא שהיישוב בנוי על סוגיות ערכיות מאוד", מתאר הרב דוד דודקביץ', רב היישוב וראש ישיבת 'רועה ישראל'. "זהו עיקר הכוח המעמיד שאנשים עסוקים בו. הן בענייני עבודת ה' ותורה, הן בעניינים של התחייה, הגאולה וארץ ישראל. כשיש מכנה משותף בין הדברים הללו, המטרה היא לא רק להסתדר עם התורה, אלא לנסות להקשיב איך התורה רוצה להנחות אותנו בחיים מלאים של קהילה, של עם, בחיים של התחדשות אחרי כל כך הרבה דורות של ריחוק מהארץ. איך לוקחים אחריות על שיבת ציון הנוכחית, ומעניקים לה את הממד הרוחני שלה, של התורה המתחדשת בארץ, בעבודת הלב, עבודת הציבור, בחיי הציבור ובעבודה המעשית של חיי גאולה בדור הזה".

הרוח המיוחדת הזאת, אותה מתאר הרב דודקביץ', הצמיחה הרבה מאוד סוגיות בהן יש ליישוב יצהר זכות ראשונים, "בעיקר בתחום של חידוש תורת ארץ ישראל, כאשר מנסים שהכל יהיה נאמן לכל הדורות שקדמו לנו בתורה, ביראה ובאהבת הארץ. ממילא זה יוצר הרבה חיבורים עם קהל יראי ה', סביב מכנה משותף, בבחינת 'חבר אני לכל אשר יראוך'. יצהר מהווה ראש-גשר בין הרבה אנשים ברחבי הציבור המאמין, השותפים לדרך של הגשמת רצון ה' בדרך התורה המסורה בידנו. ממילא זה יוצר דגלים לאומיים מחודשים, של כיסופים לירושלים, סיבוב שערים, חיי ציבור שמתנהלים על פי תורה, עבודה עברית וגאולת קרקע רחבה סביב היישוב - הן על ידי בנייה, הן על ידי דרכים אחרות של נטיעה, שכולם מטרתם להגדיל את ירושת הארץ באופן הקורא בשם ה'".

הרב דודקביץ' מדגיש שמעל הכל נמצאת ההתחדשות הגדולה בעבודת ה'; לימוד פנימיות התורה בדרך החסידות והתנהגות באורח חיים שיש בו ממדים וצביון חסידי ארץ-ישראלי. "זה נותן הרבה טעם של חדש וישן שנפגשים יחד, כאשר זה נעשה באופן אותנטי, כזה שלא נבהל מכל רוח סערה חדשה שמטלטלת את העולם, או מתפיסות שמרשות לעצמן לוותר על נאמנות לתורה ולרוח ישראל, אלא תמיד תוך השתדלות לשמור על נאמנות לרוח ישראל המקורית".

כהמחשה לדבריו, על החיבור הייחודי בין שמיים וארץ, מספר הרב דודקביץ' על יהודי חסידי מבני ברק שהגיע ליצהר לפני מספר שנים, במטרה להכין יין עבור האדמו"ר שלו. "הפגשתי אותו עם בעל כרם וביקשתי ממנו שיסביר לו בקצרה איך בנוי הכרם. הוא התחיל להסביר ואמר שגפן נוטעים עם החלק שנטוע בקרקע ונקרא 'כנה', על גביו מרכיבים חלק נוסף שנקרא 'רוכב', יחד הם מרכיבים את הגפן שנותנת פירות. הכנה היא הגוף החזק שנטוע בקרקע, אבל היא אינה יכולה להצמיח פירות ראויים והרוכב הוא זה שמוציא את הפירות בפועל. בעל הכרם אמר לאותו חסיד שהכנה מסמלת את משיח בן יוסף שהוא מתוקן במידת היסוד שעניינה לתת לכל רעיון גבוה יסודות עמוקים בארץ. על גביו הרוכב, הוא משיח בן דוד שמגיע אחר כך ונותן את הפרי. שניהם יחד מסמלים את נבואת יחזקאל, המדבר על עץ יוסף ועץ יהודה המתחברים 'והיו לאחדים ביד'. התיאור כל כך נגע ללבו של אותו חסיד, הוא הרגיש איך מחיים כאן את מלכות ישראל בחיבור בין שמיים וארץ. לימים אותו בעל כרם לקח גפן שהכנה שלה היא מנחלת יוסף, הביא רוכב מנחלת יהודה, וחיבר אותם. ליין שהפיק מאותם ענבים הוא קרא יסוד. אנחנו נמצאים במקום שיש בו 'רוח אחרת', כמו שהתורה מתארת את כלב בן יפונה, באופן בו הישן יתחדש והחדש יתקדש".

רבים מכירים את היישוב יצהר, בעיקר מידיעות חדשותיות שמתפרסמות אודות תושביו חדשות לבקרים, אך היכרות מעמיקה עם היישוב ותושביו טרם עשו עד היום. יצהר (עצירת שמן בלשון התורה) הוא יישוב דתי-תורני בגב ההר בשומרון, מדרום לשכם. היישוב הוקם בכ"ב באב ה'תשמ"ג, כהיאחזות נח"ל שנקראה רוגן, כעקיצה לנשיא ארצות הברית דאז, רונלד רייגן שקרא יום קודם לכן להקפאת הבנייה ביישובים ביהודה ושומרון. היישוב אוזרח שנה וחצי לאחר מכן, ב"ח בתמוז ה'תשמ"ד על ידי גרעין משפחות שהקים במקום יישוב קהילתי. היישוב שוכן על פסגת רכס סלמן אל-פרסי (הר צלמון), שגובהו 818 מטר, ומפסגתו תצפית מרהיבה מחיפה שבצפון ועד אשקלון בדרום.

כ-270 משפחות מתגוררות כיום ביישוב יצהר, במנעד רחב של תושבים מכלל הציבור. בעקבות נטישתו של קבר יוסף הצדיק בשכם עם תחילתה של האינתיפאדה השנייה, עברה ישיבת 'עוד יוסף חי' ששכנה בו ליישוב יצהר. בראשות הישיבה עומד הרב יצחק שפירא, וכנשיא מוסדות הישיבה מכהן הרב יצחק גינזבורג. לצדה, הוקמו ביישוב בשנים האחרונות ישיבת 'רועה ישראל' יחד עם כולל ללימודי רבנות בראשות הרב דוד דודקביץ' רב היישוב, וישיבת 'חיילי בית דוד' של חב"ד. כמו כן פועל ביישוב תלמוד תורה לבנים 'בן פורת יוסף' בו לומדים מרבית ילדי היישוב וכן ישיבה קטנה 'דורשי ייחודך', שעל יד ישיבת 'עוד יוסף חי'.

מלבד מרכז היישוב, מקיפות את יצהר תשע שכונות: מצפה יצהר, גבעת להבה ('המזרחית'), תקומה (גבעה 725), חוות השקד, הנחלה, שלהבת, שלהבת י-ה, מגד שמיים וקומי אורי.

עבודת ה' במרכז החיים

אל רוח הדברים הללו, שותפים כמוכן התושבים. "ביצהר תמיד מסתכלים קדימה, אכפתיות גדולה כלפי פנים וגם כלפי חוץ, אלו קהילות חסידיות מגוונות שמציבות את עבודת ה' במרכז החיים", מתאר מתניה גבריאל, מנהל ישיבת 'עוד יוסף חי' וחבר מזכירות היישוב. אליו מצטרף גם אברהם בנימין, דובר תנועת 'רגבים': "יצהר נושאת דגל של התיישבות, עבודת ה', חסד, מתוך הרבה אכפתיות ומעורבות רחבה. מגוון הקהילות, הגוונים והצבעים משלימים זה את זה לתמונת נוף אנושית מיוחדת".

היישוב יצהר הוא שיאן תרומות הכליה מהחי בישראל. לא פחות משנים-עשר מתושבי היישוב בעבר ובהווה בחרו מרצונם החופשי לתרום כליה לאדם זר שלא הכירו קודם לכן. בשל הסיפורים המרתקים שמתפרסמים מפעם לפעם בכלי התקשורת השונים, כבר תקופה ארוכה ישנו ים של פניות שמאיים להציף את יצהר, בבקשות לתרומת כליה עבור בני משפחה שחולים. תריסר התושבים שבחרו לתרום כליה לחולים שנוקקו לכך, הציבו את היישוב כתורם גדול הרבה יותר ביחס לכמות האוכלוסייה. מעניין לציין כי המצב הנואש של חולים מסוימים ובני משפחותיהם מוביל אותם לצעדים אבסורדיים אף יותר. כך למשל נתקל אחד התושבים שישב עם ילדיו בגן השעשועים בשעות הצהריים, ברכב שהגיע מבחורין ופנה אליו בשאלה האם הוא מכיר תורם לחולה הכליות שיושב בספסל האחורי. הפניות מגיעות בכל דרך אפשרית - בדף הפייסבוק של היישוב, או דרך פניות פרטיות לתושבים. "כמעט מביך להסתובב ברחובות יצהר עם כליה אחת", מחייך אחד התושבים.

"יצהר הוא יישוב מקסים עם קהילה איכותית וחסד יוצא מן הכלל בכל התחומים", מעיד יוסי דגן, ראש המועצה האזורית שומרון, "לא סתם זהו היישוב עם מספר תורמי הכליה הגבוה ביותר בארץ, לא סתם כמות החסד, הזמנות ובעלי העסקים הוא הגבוה ביותר סטטיסטית בכל רחבי הארץ. יש משהו באנשים המיוחדים שמרכיבים את יצהר, שגורם לתמהיל של קהילה מנצחת. בכל זמן, בחגים, בשבתות, בשגרה ובזמנים מאתגרים, יצהר היא סמל למקום פורח, בריא ושמח עם אנשים מיוחדים. הגדילה המבורכת של היישוב בשנים האחרונות מראה מגמה ברורה: יצהר זה גם אידאולוגיה של מצוות יישוב הארץ וגם כיף, שמחה ונחת של קהילה טובה, מתפתחת, צעירה ואיכותית".

נגיש ומרכזי יותר

צעד משמעותי להנגשת יישובי גב ההר, ובכללם היישוב יצהר, בוצע בשבוע שעבר, כאשר החלו העבודות לסלילת כביש עוקף חווארה בשומרון, במטרה לשיפור הבטיחות עבור הנהגים הנוסעים על הכביש. הכביש יחבר בין צומת תפוח לצומת יצהר ויהווה עורק ראשי עבור תושבי האזור. הסלילה צפויה להסתיים ב-2023. עם תחילת העבודות, אמר יוסי דגן שהוביל את המאבק לסלילת הכבישים העוקפים ביו"ש ושבת רעב עם משפחות שכולות מול בית ראש הממשלה: "זהו רגע היסטורי. הכביש צפוי לשנות את פני ההתיישבות, והופך את יישובי גב ההר לנגישים ומרכזים הרבה יותר".

לאורך השנים, מוסיף היישוב וקולט משפחות צעירות וותיקות. לאחרונה, החל שיווק הבתים בשכונה החדשה של בתי אמנה ביצהר. הראל באסל, מנהל השיווק של השכונה, מתאר הזדמנות פז של בית צמוד קרקע על חצי דונם בפחות ממיליון ש"ח. "מדובר בבתיים חד משפחתיים", הוא מדגיש, "זה כשלעצמו הוא דבר נדיר מאוד, שכמעט ולא קיים באף יישוב ביהודה ושומרון. סטנדרט הבנייה של הבתים הוא איכותי מאוד, עם מפרט טכני

מצוין. בנתה אותם חברת 'בן פורת' בעבודה עברית. גם המחיר האטרקטיבי והנוף המשגע שצופה לים התיכון, הקהילה האיכותית והמגובשת, ביישוב תורני - עבור מי שמחפש את כל המרכיבים הללו, לא ימצא אותם בשום מקום אחר. רק המחיר, שווה כשלעצמו. עד עכשיו אנשים לא קנו כי הבתים עדיין לא היו מוכנים וגם חששו שמדובר במחיר יקר, היום גם אותם אנשים מבינים שזה מחיר טוב מאוד והוא בר השגה. יש כאן מתכון מנצח, במיוחד כשמדובר בבית מוכן לאכלוס מיידי. כבר מחר בבוקר ניתן להיכנס להתגורר בו".

לעורר את האריה הרדום

מתוך נאומו של הרב שמואל אליהו
בכנס השליחים של תנועת ראש יהודי

לעשות תשובה על שלא ביצענו את תפקידנו

כולנו קוראים את ספר יונה ביום כיפור, וזה לב היום. הקדוש ברוך הוא אומר ליונה להחזיר בתשובה את תושבי נינוה, עיר הבירה של אשור. בא יונה ואומר: "מה אכפת לי מאשור ובכלל מי ישמע לי?" וכולנו מכירים את המשך הסיפור. אומר לו הקדוש ברוך הוא: להיכן שתברח לא יעזור לך. ואכן, בנינוה יונה רואה שהם חוזרים בתשובה וחורה לו על זה. יונה לא מבין מה שהקדוש ברוך הוא אומר לו - זו אחריות שלך!

לכן קוראים את יונה ביום כיפור - כי זו אחריות שלנו. חוץ מ"חטאתי עויתי ופשעתי ודיברתי לשון הרע" יש עוד עניין - "לא ביצענו את תפקידנו", ועל זה צריכים לחזור בתשובה! שלא קראנו בשם ה' כמו אברהם אבינו. ואומר על זה האריז"ל דבר מדהים: במילה נינוה מסתתר השם "יונה". והנו"ן הנוספת רומזת על תפקידו של יונה להעביר לנינוה את חמישים שערי בינה!

אני בטוח שאם היו אומרים לי: לך תחזיר בתשובה את לונדון, את פריז ואת רומא בתשובה, הייתי אומר: מי ישמע לי? וגם אם ישמעו, הרי אחרי זה מיד יחזרו לסורם. אין שום סיכוי, עדיף לרדת לאנייה כיפו ועדיף להיות בפה של הלווייתן... אבל כשינוה בורח לנינוה הוא בורח מעצמו, הוא בורח משליחותו, הוא בורח מתפקידו. כך היו ישעיהו, ירמיהו ויחזקאל מנבאים את נבואתם גם לאומות העולם ולא בורחים משליחותם.

האריה הרדום שבתוכנו

אבל זה מתחיל כמובן בתוכנו. לא להסתפק בזה שאנחנו לא אומרים לשון הרע, לא להסתפק בזה שאנחנו לא אוכלים מאכלות אסורות, לא רק לומדים תורה והולכים לכולל ולמדרשה ויוצאים ידי חובה. לא להסתפק בזה. לכן יש את ספר יונה - כדי ללמד אותנו שיש לנו שליחות ואנחנו צריכים לבצע אותה בצורה הטובה ביותר. עלינו להזכיר לעצמנו ולסביבה שלנו את תפקידנו, שלא נברח מעצמנו.

עלינו לעורר את האריה הרדום שבתוכנו. לעורר את הכוחות החבויים בכל אחד ואחת מאתנו. לעורר את הכוח של אברהם, יצחק ויעקב שבתוכנו ואת הכוח של מרדכי ואסתר שבתוכנו. יהי רצון שזכות האבות והאמהות וכל אלו שקראו בשם ה' לדורותיהם, תעמוד לכם שתזכו לעשות וחפץ ה' בידכם יצליח אמן ואמן.

אני שמח מאוד להיות בכנס השליחים הזה. הוא לא הראשון, וכנראה ובעזרת ה' גם לא האחרון. אני רוצה לומר משפט חשוב: הרי כולנו מכירים ושומעים על ההצלחות הכבירות של ישראל בתחומים הבינלאומיים. ראיתי תזכיר על מספר הסטארטאפים הישראליים שנמכרו השנה וזה עובר כל דמיון. שמעתי שבתערוכה טכנולוגית חשובה שהתקיימה באנגליה ובה הוצגו 80 פיתוחים חדשים, 40 מהם היו של ישראל. אנחנו מדינה שהיא אלפית מן העולם והיינו אמורים להיות אולי מגישי התה באירועים כאלה... אבל בחסדי ה' הפכנו להיות לאומה מובילה בעולם וכך גם בתחומים נוספים כמו בחלל ובחקלאות. זו הרי נבואה שמתגשמת וכך ראוי שיהיה. "רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה"!

אבל עלינו לשים לב אם חלילה נתקדם בכל התחומים הטכנולוגיים והרפואיים ואילו בתחום הרוחני נפטר כדאשתקד. לא יעלה על הדעת שבתחום 'יצוא הערכים' אנחנו נדשדש, שלא לומר - נייצא ערכים אחרים! הרי זה דבר שלא יעלה על הדעת. אנחנו חייבים להיות עוצמתיים בתחום הרוחני לא פחות מאשר בתחום הרפואה! לישראל חייבת להיות בשורה רוחנית לעולם!

האם אנו בעינינו כחגבים בעיניי יהדות?

וכמו בסטארטאפים - זה לא שאדם אחד המציא את הווידאו וכדומה, אלא כשאומה שלמה דוחפת ויוצרת תשתיות שמעודדות כל אדם שיש לו איזה רעיון להגשים אותו, גולדים תוצרים מופלאים. כך זה ברפואה וכך זה בכל תחום. אז בתחום הרוחני, לא תהיה כוהנת כפונדקית? האם הכישרונות נמצאים רק בהייטק? ברפואה? בחלל? וביהדות אין לנו כישרונות? בר מינן לחשוב מחשבות כאלה... הכישרון להוביל עם 'המון גויים' נמצא בעיקר בתחום הערכים ובעיקר בתחום המוסר ובעיקר בתחום הצדק! שם הוא נמצא. אם התגברנו על "יונה בעינינו כחגבים" בתחום הטכנולוגיה, לא נתגבר על "יונה בעינינו כחגבים" בתחום היהדות?

ודאי שהתשובה היא שצריכים להתגבר על החגביות. אם התגברנו על הפחד מאומות העולם, ועמד בן גוריון והכריז על מדינה על אפס וחמתם של חצי עולם ועל אפס וחמתם של מיליארד ערבים, אז אי אפשר בתחומים אחרים? ברור שאפשר! כל הפיתוחים שנעשו בתחום הטכנולוגיה לא נעשו אלא לנסוך בנו אומץ! לנסוך בנו גבורה! לנסוך בנו עוצמה, שאנחנו נושאים בתוכנו אמת שאין כמותה בעולם, ואנחנו צריכים לומר אותה לעולם כולו וצריכים לומר אותה כמובן לעצמנו!

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? **ראש יהודי** זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

קומיקס ילדים
"הגיע הזמן"

מתנת
אפיקולמן!

9 ספרים
רק ב- 399

ראש יהודי
מספר 100 - חגיגות

המשלוח יגיע בע"ה לפני 900 עד הבית

להזמנה: 052-5665005, 02-6791122 | www.roschy.org

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

בצלאל יכול הפל

התורה שלו

בצלאל בחם ואמר: "ידיים באלה וכשרון כזה זו מתנה נדירה מאלקים. אני בטוחה שיום יבוא ואתה תבנה את המשכן לאלקים".

ואכן, זו מתנה מיוחדת שאלקים נתן למרים הנביאה, שהייתה אחת המיוחדות העבריות במצרים. מרים ואמה, יוכבד, לא הסכימו לקיים את צווי פרעה להרוג את התינוקות של בני ישראל, אלא טפלו בתינוקות במסירות ודאגו שיהיו.

על מסירות נשן זו קבלו יוכבד ומרים שכר מיוחד: ליוכבד נולדו משה ואהרן, שהיו מנהיגי ישראל, ולמרים נולד הנזיר בצלאל, שהיה אמן מכלא וגבול חכמה עמוקה, והוא קבל את התפקיד לבצע את בנית המשכן וכליו במדבר סיני.

(על פי מדרש תנחומא פרשת ויקהל, סימן ד.
אברהם על התורה, שמות, פרק לא)

תבת עץ. בתבה נעשו פתוחים ועטורים מרהיבים. "איו תבה מקטימהו", קראו סבתא. היא פתחה אותה וראתה שהתבה מרופדת בבר יהמקה, שבו רמומות צורות של בעלי חיים. סבתא לא יכלה להפסיק להביט בבד הצבעוני, שהיה מלאכת אמונת מיוחדת במינה.

ואז באה ההפתעה הגדולה. היא פתחה את קמלי הבד ובתוכו נחה שרשרת זהב נוצצת, שכל כלה מלאכת אמונת מדינה.

"מהיכן השרשרת הנזהרת הזאת? והתבה המוקטימה? והבד הנפלא?", שאלה סבתא.

בצלאל חיך חיך בישני. "אני עשיתי בעבורך את כל אלה. בנית את התבה, ארגתי את הבד, ולקחתי את השרשרת הישנה והשבורה שלך ועשיתי מפנה שרשרת חדשה".

סבתא מרים היתה נרגשת מאוד. היא נשמה את

"סבתא, למה את לא עונדת את השרשרת שלך?", שאל בצלאל.

הסבתא מרים לטפה את ראשו של נינה האהוב ואמרה: "השרשרת נהרסה. היא נקרעה ונפלה על הארץ. אחר כך אנשים גם דרכו עליה והיא התעקמה לגמרי".

"תני לי אותה", בוש בצלאל. "אנסה לתפן לך אותה". סבתא צחקת: "אני יודעת שאמה מכלשר, אבל כדי לתפן שרשרת זהב צריך להיות צורך מסוה".

בצלאל חיך ואמר: "מה אכפת לך, סבתא, תני לי לנסות".

סבתא מרים נתנה לו את השרשרת, והיך לקח אותה והספוג בחדרו.

עברו כמה ימים ובצלאל נכנס אל סבתו והושיט לה

לציון
75 שנים
לניצחון על גרמניה הנאצית

צילום כריכה: Shutterstock.com / Dmitrijs Mihejevs

הופיע!

מגילת השואה והתקומה

מאת ד"ר חגי בן ארצי

מבצע לרגל ההשקה
כל מגילות ד"ר חגי בן ארצי
עכשיו במחיר מיוחד

3 ב-99 ₪

39 ₪
במקום 49 ₪

סקירה היסטורית תמציתית של ימות השואה תרצ"ג-תש"ה | 1933-1945, מתוך הפניית מבט אל ההקשר הרחב של תהליכים אשר התרחשו באירופה ורדיפת יהודיה עוד לפני תקופה זו. מתוך מבט יהודי-אמוני-חינוכי ברוח בית מדרשו של הרב קוק ותלמידיו.

'מגילת השואה והתקומה' מצטרפת לסדרת המגילות ההיסטוריות בהן פורש ד"ר חגי בן ארצי, בסגנון קולח ומרתק, את תולדות עמנו מתוך מבט היסטוריוסופי-אמוני ייחודי ומרתק.

אשר & more

ניתן להשיג ברשתות
ובחנויות הספרים
המובחרות

שיחת חינם:
1-801-700-201

להזמנות כנסו לאתר הוצאה:
www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

ספריית בית אל

מדוע כל דבר טוב כרוך בהמון כאב?

היחס שבין הטוב לכאב הוא יסוד גדול ועמוק, ואנחנו צריכים הרבה קשב וסבלנות כדי לעמוד עליו. האדם נברא עם שכבות ורבידים ולא כ'פלטה' אחת, ולעיתים טוב ברובד מסוים עלול להסתיר חוסר ברובד אחר. ואפילו בלא זה, עצם העובדה שטוב ברובד חיצוני מסיח את הדעת מטוב עליון ונשגב ממנו בשכבה פנימית יותר, וזהו גם הפסד מרובה. הכאב נועד להזכיר את הצורך להתרומם לרבידים עליונים יותר מאלה שנגלים על פני השטח, להיות כלי קיבול לטוב האלוקי שלא יכול להתגלות בכלים המדודים החיצוניים שבהם אנחנו שרויים. וזאת אף על פי שפעמים רבות, אין בידינו לסמן כיצד הכאב מוליד בנו קשר לממד שיש בו גילוי אלוקי יותר עליון ונשגב.

מעלת האדם היא שהוא במדרגת 'מדבר', אז למה חכמים אמרו "לא מצאתי לגוף טוב משתיקה"?

מעלת האדם כ'מדבר' נוגעת ליחס בינו ובין בעלי החיים, אך אין הכוונה שבדיבור יש רק מעלות. אדרבה, ככל שהמעלה גדולה יותר, כך גם הסכנות גדולות בהתאם כמו שאמרו רבותינו "כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו".

פעמים רבות, הכוח העליון של הדיבור עלול לשמש גם לרועץ, וכמו שאומר הכתוב "מוות וחיים ביד הלשון". לשון הרע - אין רעה הימנה, כשם שלשון טוב - אין טוב הימנה. "לא מצאתי לגוף טוב משתיקה" עוסק בזהירות מהדיבור המיותר שדרכו יתפרצו המידות הרעות והחסרונות של האדם, אבל ודאי לא נאמר ביחס לעיסוק בתורה, בתפילה ובשאר עניינים משובחים שיש בהם דיבור.

הבן שלי לא מתעניין בתפילה, רק בכדורגל. מה לעשות?

שאלה מעין זו מצריכה הרבה יותר מידע כדי לענות עליה נכון: גם על גיל הילד, על מערכת היחסים בינו לבין ההורים ועוד כיוצא בזה. אבל באופן כללי, צריך לנקוט בשני אמצעים עיקריים. האחד הוא לחיות בתוכנו, וגם להקריין כלפי הילד, שהאהבה שלנו אליו אינה תלויה בדבר. וגם אם הוא יודע שהיינו רוצים שילך בדרך אחרת מזו שהוא נוקט בה עתה, הדבר לא מהווה תנאי לבסיס הקשר המשפחתי ולאהבה ולחיבור העמוק שבין ההורים לבינו.

הדבר השני, שאנחנו צריכים למצוא באיזה נקודות הילד כן קשור למצוות ולתפילה, ולנסות לפעול כדי לחזק אותן. לעתים הדבר צריך להיות מתוך שיחה עם הילד ולעיתים נכון לעשות זאת דווקא ללא דיבורים והצהרות שיכבירו עליו. ומעל כל זה, ככל שהתפילה אצל ההורים תהיה יותר מתוקה, כך הילד ימשך ללכת בדרכם.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונר ברנשטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 info@qarov.org קרוב אליך ☎ 050-8331504

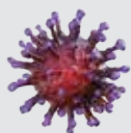
קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

אנחנו פה

לקבלת מידע ולהרשמה
בכל מקום ובכל זמן שתורצו

רזן: 054-3232080 יסנה: 054-3939233

המכינה לאקדמיה מכינת ריענון | מכינה מלאה

תואר שני

הנדסת תקשורת מחשבים M.Sc.
כריית מידע M.Sc. DATA MINING
פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה M.Sc.
סיעוד M.S.N. + Nurse Practitioner

הפקולטה לניהול B.A.

חשבונאות ומערכות מידע
מנהל עסקים

הפקולטה למדעי החיים והבריאות

סיעוד B.S.N.
ביואינפורמטיקה B.Sc.

הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.Sc.

פיזיקה שימושית /
הנדסת אלקטרו-אופטיקה
הנדסת חשמל ואלקטרוניקה
הנדסת תוכנה
הנדסת מערכות תקשורת
הנדסת תעשייה וניהול
מדעי המחשב

International Program:
Computer Science
Business Administration

מסלול בית מדרש / מדרשה
בראשות הרב צבי רימון

שכר לימוד אוניברסיטאי | שנה ראשונה חינם לבוגרי צבא ושירות לאומי

